

Viihteen puolella

– Ministeri Iiro Viinanen, olette nyt tehnyt ensimmäisen keikkanne karaoke-laulajana. Miksi päätitte aloittaa uranne juuri oululaisessa baarissa, jossa emännät kulkevat yläosattomissa?

– Kyllä siinä on kysymys tästä hallituksen uskottavuudesta. Me puoluehallituksessa päädyimme tähän ratkaisuun korostaaksemme säästölinjaa. Kun tytöt kulkevat yläosattomissa, niin siinä on otettu puolet pois, ihan kuin valtiollakin. Toisaalta voidaan katsoa, että alaosista on vielä riekaleet jäljellä, ikään kuin perusturvana.

– Minkälaisen vastaanoton saitte karaoke-laulajana?

– Sanotaan näin, että kyllä se parempi oli kuin ministerin hommissa.

– Se nyt ei vielä kerro paljon mitään. Voitteko hieman täsmentää?

– Kyllä. Kansa vallan villiintyi, kun nousin lavalle laulamaan. Vaativat uusintojakin, mitä ei ole koskaan tapahtunut kun minä olen puhunut verojen leikkaamisesta.

– Oletteko siis sitä mieltä, että hallitus on nyt lopultakin saavuttanut uskottavuutta?

– Ehdottomasti. Minullahan oli jo tässä mukana ministeri Salolainen, ja meillä on tarkoitus ottaa iltakoulussa esille sellainen malli, että koko hallitusohjelma esitetään tästedes kuorokaraokena, mieluummin televisiossa. Budjetti voitaisiin kerran viikossa lottoarvonnan yhteydessä repiä auki ja saman tien arpoa uudet säästäkohteet, niin eikähän mene perille.

– Totesitte tuossa laulussanne, että "annan toisten mä talletella suuret setelit, ne multa pitkät vain saa". Tarkoititteko lähinnä näitä markkinavoimia?

– Niitäkin, mutta ei minulla ole mitään sitä vastaan, jos muutkin tallettelevat. Talletteleminen on nyt kannattavaa, kun korot ovat näin korkealla.

– Miksi sitten itse ette aio talletella, vaan jätätte sen kokonaan muille?

– Minähän olen ministeri. Ei ministeri voi mitään yrittää. Katsokaapa vaikka Juhantalon Kakea.

– Onhan se niinkin. Jatkoitte kuitenkin, että "elän, pelaan, kuljen ja laulu soi, kas osaansa ei muutella voi". Eikä tätä voida tulkita yllytykseksi kasinopeliin ja toisaalta alistumiseksi lamaan?

– Ei. Se vain on nykypäivän karu totuus, kun oikeita taita ei yksinkertaisesti riitä kaikille. Se on vähän niinkuin kannustus, että ei työttömänäkään pidä masentua, vaan ottaa ilo irti ja tyytyä kohtaloonsa.

– Mitenkäs sitten oma uranne jatkuu tästä eteenpäin? Kumpi on nyt tärkeämpää, ministerinvirka vai keikkalaulajan tulevaisuus?

– Aika aikaa kutakin. Pakkohan tässä on jotenkin tulevaisuuttaan turvata, kun hallituksen asema ei ole mitenkään vakaa, eikä ole tullut varatuksi hyllyvirkaakaan. Minä vain viittaan suuriin edeltäjiin, kuten Urpo Leppäseen ja Matti Nykäseen, jotka ovat menestyksellisesti siirtyneet viihteen puolelle, kun varsinainen ura on ehtynyt.

